

SXEDIO.FM3

21.11.1949 ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΗΕ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Στο υπόμνημα του ΑΚΕΛ προς τα Ηνωμένα Έθνη με το οποίο διακηρυσσόταν η Ελληνικότητα της Κύπρου επισυνάπτονταν τρία Παραρτήματα. Το Δεύτερο και το Τρίτο έχουν ως εξής:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

1. Η ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ΓΙΑ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΔΗΛΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΣΤΑ 1878. "Ο πολιτικός αυτός πόθος (για Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα) χρονολογείται πολύ καιρό πριν της Βρετανικής κατοχής, αλλά πήρε σημαντική ένταση από τον καιρό της Βρετανικής κατοχής που αντικατάστησε την τουρκική κυριαρχία. Όταν ο Σερ Κάρντε Γούλσλυ αποβιβαζόταν στη Λάρνακα στα **1878**, τον περίμενε μια ελληνική αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον Αρχιεπίσκοπο, ο οποίος στην προσφώνηση του είπε και τα παρακάτω: " Στέργομεν την Κυβερνητικήν μεταβολή, τοσούτω μάλλον καθ' όσον πιστεύομεν ότι η Μεγάλη Βρετανία θα βοηθήσει την Κύπρο, ως έπραξε διά τας Ιονίους νήσους, να ενωθή μετά της μητρός Ελλάδος μεθ' ης εθνικώς συνδέεται" (Βλέπε Η ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ, σελ, **160** του Λοχαγού σ. Ου, Ζ. Ορρ, αρχιγραμματέα της κυπριακής κυβέρνησης από το **1911** ως το **1917**, Έκδοση Λονδίνου, **1918**.)

2. ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΓΛΑΔΣΤΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΣΑΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΑ 1880, ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΕΝΩΣΗ.

Όταν οι Βρετανοί Φιλελεύθεροι κέρδισαν τις εκλογές στα **1880**, οι Κύπριοι έστειλαν πολυάριθμα τηλεγραφήματα στο νέο Πρωθυπουργό, Γλάδστωνα, και του ζητούσαν να συνδέσει το όνομά του με την Ένωση

της Κύπρου με την Ελλάδα, όπως έκαμε με την Ένωση των Ιονίων Νήσων με την Ελλάδα, στα **1864** (Βλέπε ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, Τόμος **11**, σελ. **206** του Φ. Ζαννέτου, ελληνική έκδοση, Λάρνακα **1911**).

3. ΜΑΖΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΣΤΑ 1895 ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ.

Με την ευκαιρία μιας συζήτησης στη Βουλή των Κοινοτήτων σχετικά με τις υποθέσεις της Κύπρου, οργανώθηκαν μαζικά συλλαλητήρια στο Νησί, στις **16** τ' Απρίλη **1895**, όπου εγκρίθηκαν ψηφίσματα που ζητούσαν από την Κυβέρνηση της Μεγάλης Βρετανίας να παραχωρήσει την Κύπρο στην Ελλάδα.

Παραθέτουμε έν απόσπασμα από το υπόμνημα που υποβλήθηκε στον υπουργό των Αποικιών από τον Αρχιεπίσκοπο και τα άλλα μέλη της παγκύπριας Επιτροπής που εκλέγηκε από τα συλλαλητήρια:

" ΠΟΘΟΙ ΝΗΣΙΩΤΩΝ.- Από των πρώτων ημερών της επ' αγαθάς επαγγελίας αγγλικής κατοχής, ο ελληνικός πληθυσμός της νήσου εξεδήλωσαν, ον από αιώνων έτρεφε μύχιον πόθον υπέρ της εθνικής αυτού αποκαταστάσεως. Τον πόθον τούτον δεν έλειψε να δηλώση και εις πάντα τα μετά ταύτα υποβληθέντα υπομνήματα, διακηρύξας ότι την εκπλήρωσιν δικαιώματος τσοσούτον νομίμου εδικαιούτο να βασίση και επί της ευνοίας του γενναιόφρονος αγγλικού Έθνους. Και εν τη παρούση περιστάσει ο ελληνικός λαός ο αποτελών τα τέσσερα πέμπτα του όλου πληθυσμού της νήσου, από άκρου εις άκρον εξέπεμψε φωνήν, ότι ένα και μόνον έχει πόθον, την μετά της μητρός αυτού Ελλάδος ένωσιν, απόφασιν έχων διά πάντων και αυτών των εσχάτων μέσων ν' αντιστή εις πάσαν ετέραν λύσιν του κυπριακού ζητήματος. Ουδεμίαν δ' έχει αμφιβολίαν ο λαός ούτος ότι και η Κυβέρνησις της σεπτής ανάσσης μη εν πλείσταις περιστάσεσι την πρωτοβουλίαν λαβούσα υπέρ της απελευθερώσεως καταδυναστευομένων λαών, δεν θέλει παραδεχθή αλλοίαν του ζητήματος λύσιν" (Βλέπε "Ιστορία της Κύπρου", Τόμος **11**, σελ. **653**, του Φ. Ζαννέτου, ελληνική έκδοση, Λάρνακα **1911**).

**4. ΜΑΖΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΣΤΑ 1902
ΠΟΥ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΑΝ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Ι. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ**

Στις **26** του Μάη του **1902**, ο τότε υπουργός των Αποικιών, Ι. Τσάμπερλαιν, μιλώντας στη Βουλή των Κοινοτήτων, είπε πως οι Κύπριοι πρέπει να προτιμούν να ζουν κάτω από την κυριαρχία μιας πλούσιας δύναμης (της Μεγάλης Βρετανίας) παρά κάτω από την κυριαρχία ενός μικρού φτωχού κράτους (της Ελλάδος). Σαν απάντηση οργανώθηκαν συλλαλητήρια, σ' όλη τη νήσο, όπου εγκρίθηκαν ψηφίσματα που αποδοκίμαζαν τις δηλώσεις του Τσιάμπελαιν. Τα ψηφίσματα αυτά συνοψίστηκαν σ' ένα υπόμνημα που στάλθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο και τα ελληνικά μέλη του Νομοθετικού Συμβουλίου στον Υπουργό των Αποικιών. Παρακάτω δίνουμε ένα απόσπασμα του υπομνήματος:

"Αλλ' ό,τι βαθύτατα συνεκίνησε τον ελληνικόν της Κύπρου λαόν, είναι η υφ' Υμών εκφρασθείσα ιδέα εν τω Κοινοβουλίω ως προς το ζήτημα ότι η παραχώρησις της Κύπρου εις την Ελλάδα, δε θα ετύγχανε γενικής επιδοκιμασίας και έτι περαιτέρω, ότι πολλοί εξ ημών θα προετίμων να διοικηται αύτη υπό πλουσίας Κυβερνήσεως ή να προσαρτησθή εις πτωχόν κράτος. Ο τελευταίος ούτος υπαινιγμός έθιξε την μάλλον ευαίσθητον χορδήν της καρδίας των Ελλήνων Κυπρίων, οίτινες ησθάνθησαν εαυτούς προσβληθέντας καιριώτατα, επειδή πάσα εκφραζομένη αμφιβολία περί του ακραιφνούς και γενικού πόθου των Ελλήνων Κυπρίων, υπέρ της Ενώσεως αυτών μετά της Μητρος Ελλάδος αποτελεί την μεγίστην κατ' αυτών προσβολήν. Ητο επομένως φυσικώτατον το ότι ο ελληνικός κυπριακός λαός, άμα τω ακούσματι της γενομένης υφ' υμών επισήμου δηλώσεως εν τω Κοινοβουλίω θα ηγείρετο σύσσωμος ίνα εντόνως διαμαρτυρηθή και δηλώση διά χιλιοστήν φοράν ενώπιον παντός του πεπολιτισμένου κόσμου ότι ο δικαής αυτός και άσβεστος πόθος είναι η μετά της Ελλάδος Ενωσις, ως είναι γενικός πόθος σύμπαντος του υποδούλου Ελληνισμού. Ας επιτραπή δι' ημών να υποβάλωμεν ότι ημείς τε και πας ανεπτυγμένος Κύπριος ηκούσαμεν τον

υπαινιγμόν τούτον μετά της αυτής ψυχραιμίας, μεθ' ης πας τις θα ήκουε αμφισβητουμένην παρ' άλλου, την ιδίαν αυτού ατομικότητα. Εάν δ' επεθύμουν αι αρχαί να βάλωσιν υπό δοκιμασίαν το γνήσιον του πόθου τούτου δεν έχουσιν ή να ζητήσωσιν την επί τούτου γνώμην του κυπριακού λαού και θα έχωσι τόσας καταφατικές απαντήσεις όσοι είναι οι Έλληνες της Νήσου" (Βλέπε αλληλογραφία σχετικά με τας υποθέσεις της Κύπρου"- Λευκή Βίβλος, Α.3996 (1908).

5. ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΣΤΑ 1907 ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ Κ. ΤΣΕΡΤΣΙΛ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ.

Στα 1907 όταν ο κ. Γουΐνστον Τσέρτσιλ, τότε υφυπουργός των Αποικιών, επισκέφθηκε την Κύπρο, οργανώθηκαν στην Νήσο συλλαλητήρια, για την Ένωση. Με την ίδια ευκαιρία τα ελληνικά μέλη του Νομοθετικού Συμβουλίου έστειλαν υπόμνημα τον Τσέρτσιλ, με το οποίο διεκήρυτταν τους εθνικούς πόθους του Λαού μας με τα παρακάτω λόγια:

" Την πραγμάτωσιν του πόθου τούτου (Ένωσιν) αναμένομεν μετά πεποιθήσεως και τάχιστα παρά του γενναιόφρονος αγγλικού Έθνους, το οποίον συνεχίζον τας φιλελευθέρως αυτού παραδόσεις ως άλλοτε εν επτανήσω και προσθέτον μίαν έτι αθάνατον σελίδα εν τη ενδόξω ιστορία αυτού επισπώμενον και την αίδιον ευγνωμοσύνην όχι μόνον του Κυπριακού λαού αλλά και σύμπαντος απανταχού Ελληνισμού, θα αποδώση την νήσον ταύτην, όπου ανήκει, εις την προσφιλή και ποθητή μητέρα Ελλάδα, εις τους κόλπους της οποίας και μόνης θα απολαύση των αγαθών της ελευθερίας, εφ' ων έχει απαράγραπτα δικαιώματα πας λαός και δη λαός λόγω καταγωγής, γλώσσης, θρησκείας και πολιτισμού αποτελών αναπόσπαστον τμήμα της αθανάτου ελληνικής φυλής, η οποία εγέννησε και εξέθρεψε τον πολιτισμόν και διαμόρφωσε την ανθρωπότητα" (Βλέπε αλληλογραφία σχετικά με τις Κυπριακές Υποθέσεις", Λευκή Βίβλος 3396 (1908).

6. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΜΝΟ ΓΙΑ Ν' ΑΠΑΙΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ.

Στα **1919** μια αποστολή που αποτελέστηκε απ' όλα τα Ελληνικά μέλη του κυπριακού Νομοθετικού Συμβουλίου και μ' επικεφαλής τον Αρχιεπίσκοπον πήγε στο Λονδίνο για ν' απαιτήσει την Ένωση του Νησιού μας με την Ελλάδα. Η αποστολή έγινε δεκτή από τον Λόρδο Μίλνερ, τότε Υπουργό των Αποικιών, ο οποίος υποσχέθηκε να εξετάσει προσεκτικά στο σπουδαίο αυτό ζήτημα. Παρακάτω δίνουμε απόσπασμα του υπομνήματος που διαβάστηκε από την Αποστολή στον Πρωθυπουργό Λλόϊδ Τζωρτζ, στις **15** του Σεπτεμβρίου του **1919**:

"Εκπληρούντες τη ιεράν εντολήν της Εκκλησίας και της Πατρίδος ημών, ήλθομεν εις την Μητρόπολιν της Αυτοκρατορίας, ίνα υποβάλωμεν ευλαβώς εις την Κυβέρνησιν του κατ' εξοχήν Φιλελευθέρου Βρετανικού Έθνους, την δικαίαν ημών αξίωσιν, όπως εφαρμοσθώσιν επί της ημετέρας πατρίδος, αι αρχαί υπέρ των ηγωνίσθησαν και έδωσαν το αίμα των οι δημοκρατικοί λαοί, αποδιδομένης της Κύπρου εις τας αγκάλας της Ελλάδος...

Τα τέσσερα πέμπτα του πληθυσμού είναι Έλληνες, έχοντες εις χείρας αυτών το εμπόριον και τας βιομηχανίας, ισχυρώς κυριαρχούντες εν τη γεωργία και αποτελούντες σχεδόν τελείως το σύνολον των επαγγελματικών τάξεων. Τα εθνικά αυτών ιδεώδη επανειλημμένως περιήλθον εις γνώσιν της Βρετανικής κυβερνήσεως και το αυθόρμητον και γνήσιον αυτών ευκόλως δύναται να εξακριβωθή και να διαπιστωθή εκ νέου δι' ενός δημοψηφίσματος.

Η Μουσουλμανική μειονότης εν τη Νήσω ουδέν έχει να φοβηθή εκ της ελληνικής διοικήσεως. Είναι ζήτημα διά το ελληνικόν Έθνος εν γένει και τους Έλληνας κυπρίους ιδιαιτέτως να δείξωσιν ότι έχουσιν πλήρη συν είδησιν των υποχρεώσεων και των καθηκόντων αυτών απέναντι των Μουσουλμάνων εν Κύπρω, έχομεν δε θερμοτάτην επιθυμίαν όπως η γλώσσα, η θρησκεία και τα συμφέροντα των Μουσουλμάνων συμπολιτών μας τύχωσι πλήρους προστασίας υπό πάσαν άποψιν".

7. ΜΑΖΙΚΕΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΣΤΑ 1925 ENANTIA ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΕ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Όταν ανακηρύχθηκε η Κύπρος "αποικία του Στέμματος" την 1η Μαΐου 1925, έγιναν συλλαλητήρια σχεδόν σ' όλες τις πόλεις και τα χωριά της Κύπρου, στα οποία εγκρίθηκαν ψηφίσματα διαμαρτυρίας, ενάντια στην προκήρυξη της Βρετανικής κυβέρνησης που απαιτούσαν την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, την ίδια μέρα ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου έστειλε στον υπουργό των Αποικιών την πιο κάτω επιστολή:

" Επί τη σημερινή επισήμω αναγγελία της εις αποικίαν ανακηρύξεως της Νήσου Κύπρου ημείς Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου της αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Κύπρου και Εθνάρχης τους ελληνικού της νήσου πληθυσμού, εξ ονόματος του Κλήρου και Λαού εκφράζομεν την βαθυτάτην αυτού λύπην και υποβάλλομεν έντονον διαμαρτυρίαν επί τω ότι διά της πολιτικής ταύτης πράξεως παρωράθησαν και πάλιν τα अपαράγραπτα ιστορικά δίκαια του ελληνικού λαού της νήσου διά την εθνικήν του αποκατάστασιν, την οποίαν προσεδόκα ταχείαν παρά του φιλελευθέρου αγγλικού Έθνους, και διακηρύττομεν ότι διακαής και αναλλοίωτος του ελληνικού λαού της Νήσου πόθος ήτο, είναι και θα είναι πάντοτε η μετά της μητρός Ελλάδος ένωσις αυτού. (Βλέπε Κυπριακή Γκαζέτα, 12 Ιουνίου 1925).

8. Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΗ 1931.

Η παρατεινομένη εθνική πολιτική και οικονομική καταπίεση της νήσου από τη Βρετανική διακυβέρνηση, οδήγησε το λαό μας σε μια απεγνωσμένη απόπειρα τον Οκτώβρη του 1931 για την ανατροπή του αποικιακού ζυγού, η απόπειρα αυτή έγινε από ένα λαό ολότελα άοπλο και καταπνίγηκε γρήγορα και βίαια από βρετανικές ναυτικές και στρατιωτικές δυνάμεις που τις κάλεσε από την Αίγυπτο, ο Κυβερνήτης της νήσου Σερ Ρόναλντ Στορρς. Το πιο κάτω είναι απόσπασμα από μια προκήρυξη που εκδόθηκε αμέσως πριν από τα γεγονότα, από το Μητροπολίτη Κιτίου, πούταν και

μέλος του Νομοθετικού Συμβουλίου και αργότερα εξορίστηκε από την Κύπρο και πέθανε στην εξορία στην Παλαιστίνη:

"Ελληνες αδελφοί, τούτα έγγραφα σήμερα προς τον ξένον άρχοντα, παραιτούμενος της θέσεως μου, ως μέλους του Νομοθετικού Συμβουλίου.

Πενήντα και τρία χρόνια αγγλικής κατοχής, έπεισαν όλους και διεπίστωσαν παριτράνω:

α). Οτι δούλοι λαοί δεν ελευθερούνται με τας ικεσίας και τας παρακλήσεις και τας εκκλήσεις προς τα αισθήματα των τυράννων.

β). Οτι η απάντησις των τελευταίων είναι η περιφρόνησις προς τους ικετεύοντας ευτελείς δούλους και η αποθράσυνσις των,

γ). Οτι μόνη σωτηρία μας από πάσης απόψεως είναι η εθνική απολύτρωσις και ότι οι ξένοι είναι εδω δία να θεραπεύουν τα γενικά και ειδικά συμφέροντα των με κατάντημα βέβαια την ηθικήν και υλικήν μας εξαθλίωσιν.

Διά ταύτα, με το βλέμμα υψωμένον σταθερώς προς τον φειτινόν αστέρα της Νέας Βηθλεέμ, του Εθνικού σωτηρίου, ένα δρόμον έχομεν και μόνον να βαδίσωμεν, τον δρόμον που είναι στενός και τεθλασμένος μεν, αλλ' οδηγεί προς την σωτηρίαν. Να ψώσωμεν υπό το φως της ημέρας την σημαίαν της επαναστάσεως γύρω της, ομονοούντες και λησμονούντες τας διχονίας, με πάσαν θυσίαν και με παν μέσον να επιδιώξωμεν την εθνικήν μας λύτρωσιν, δία της μετά της Μητρος Ελλάδος ενώσεως μας". (Βλέπε "Ταραχαί εν Κύπρω κατ' Οκτώβριον 1931, Λευκή Βίβλος αρ. 4045 (1932) σελ. 30).

Μετά τα γεγονότα το Σύνταγμα καταργήθηκε, τα πολιτικά κόμματα κηρύχθηκαν εκτός νόμου αρκετοί κύπριοι εξορίστηκαν και πολλοί άλλοι εντοπίστηκαν σε μακρυνά χωριά της νήσου, μεταξύ των εξορίστων ήταν και τρία μέλη του Κυπριακού Νομοθετικού Συμβουλίου και δύο αρχηγοί του Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου,

9. ΜΑΖΙΚΕΣ ΛΑΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΟ 1944.

Τον Αύγουστο του 1944 με την ευκαιρία της επίσκεψης στην Κύπρο του Σερ Κόσμο Πάρκινσον προσωπικού απεσταλμένου του υπουργού των Αποικιών, που ήλθε για να μελετήσει τα σχέδια μεταπολεμικής αποικιακής "ανάπτυξης" της νήσου, οργανώθηκαν σ' όλες τις πόλεις και σε πολλά χωριά του Νησιού, όπου εκατοντάδες ψηφίσματα για Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα εγκρίθηκαν και διαβιβάστηκαν στο Σερ Κόσμο Πάρκινσον. Οπου πήγαινε ο Σερ Κόσμο Πάρκινσον βρισκόταν μπροστά στην ομόφωνη απαίτηση του ελληνικού λαού για Ένωση. Ο υπουργικός αντιπρόσωπος κατακλύστηκε από τηλεγραφήματα και υπομνήματα από οργανώσεις και μαζικές συγκεντρώσεις που εκφράζανε την επιθυμία του ελληνικού λαού της Κύπρου να ενωθεί με τη μητέρα Ελλάδα.

10. ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΕΝΩΣΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ 1945.

Προσφωνώντας την Παγκόσμια Συντεχνιακή Συνδιάσκεψη που έγινε στο Λονδίνο το Φεβράρη του 1945, ο Γενικός Γραμματέας της Παγκύπριας Συντεχνιακής Επιτροπής, έκαμε την ακόλουθη έκκληση προς τους αντιπροσώπους: "Σεις οι αντιπρόσωποι του εργαζομένου λαού των ελευθέρων Εθνών, πρέπει να νιώσετε σαν ιερό σας καθήκο να βοηθήσετε εμάς τους αποικιακούς λαούς να σπάσουμε τα δεσμά μας και να γίνουμε κι' εμείς σαν εσάς, ελεύθερα Εθνη. Επιθυμούμε να εφαρμοστούν οι αρχές του χάρτη του Ατλαντικού και της Τεχεράνης και να αποκατασταθεί εθνικά η Κύπρος ενωνόμενη με τη μητέρα Ελλάδα. Αυτός είναι ο πόθος ολάκερου του ελληνικού πληθυσμού της Κύπρου που αποτελεί τα 4/5 του Κυπριακού Λαού" (Βλέπε πρακτικά της Παγκόσμιας Συντεχνιακής Συνδιάσκεψης στο Λονδίνο, σελ 100).

11. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙ ΝΕΟΥΣ ΧΩΡΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΓΙΟΡΤΑΖΑΝ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.

"Την επέτειο της ελληνικής ανεξαρτησίας, το 1945 η Αστυνομία πυροβόλησε εναντίον χωρικών που πήραν μέρος σε παρέλαση στο Λευκόνοικο και σκότωσε δυο πρόσωπα και τραυμάτισε αρκετά άλλα. Στις 28

Μαρτίου 1945 διορίστηκε ερευνητική επιτροπή. Η Κυβέρνηση επέβαλε λογοκρισία μέχρι την ημέρα που η ερευνητική επιτροπή άρχισε τις εργασίες της, πράγμα που δημιούργησε δυσαρέσκεια, το γεγονός ότι η έκθεση της επιτροπής αυτής δεν είχε δημοσιευτεί ως το Σεπτέμβριο προκάλεσε πολλά σχόλια των τοπικών εφημερίδων (Βλέπε Βρετανική Εγκυκλοπαίδεια, βιβλίο 1946, γεγονότα 1945, σελ. 469, 70).

Ένας από τους πληγωμένους πέθανε αργότερα κι' έτσι οι σκοτωμένοι έγιναν τρεις. Απ' αυτούς ο ένας ήταν παιδί 12 χρονών. Η έκθεση της ερευνητικής επιτροπής δεν δημοσιεύτηκε καθόλου προφανώς γιατί διαπίστωνε πως η πράξη της αστυνομίας ήταν ασυγχώρητη, ωστόσο, όμως ο αξιωματικός της αστυνομίας που έδωσε τη διαταγή του πυροβολισμού αργότερα πήρε προαγωγή.

12. ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΤΟ 1947 ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ.

Μια εθνική αντιπροσωπεία του ελληνικού λαού της Κύπρου με επικεφαλής τον Αρχιεπίσκοπο της Κύπρου επισκέφθηκε το Λονδίνο το Φεβράριο του 1947, κι έθεσε μπροστά στον υπουργό των Αποικιών και σε μέλη της Βρετανικής Βουλής την απαίτηση του λαού μας για Ένωση. Η βρετανική Κυβέρνηση μέσω του υπουργού των Αποικιών κ. Κρήτης Τζόουνς και πάλιν αρνήθηκε να συζητήσει το αίτημα του Κυπριακού λαού κι απέφυγε να δώσει συγκεκριμένη απάντηση. Στο διάστημα της παραμονής της αποστολής αυτής στο Λονδίνο, ο κυπριακός λαός οργάνωσε συλλαλητήρια για την υποστήριξη των ενεργειών της εθνικής αντιπροσωπείας.

13. Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ΤΙΣ ΑΠΟΙΚΙΑΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Στις 9 Ιουλίου 1947, ο Άγγλος κυβερνήτης εξέδωσε προκήρυξη προς τον Κυπριακό λαό και ανάγγελλε τη σύσταση της Διασκεπτικής Συνέλευσης, για να συντάξει σύνταγμα για την Κύπρο. Οι λαϊκοί αντιπρόσωποι, οι δήμαρχοι των πέντε κυριωτέρων

πόλεων της νήσου, και οι αντιπρόσωποι των εργατών, που πήραν μέρος στη Συνέλευση, απόρριψαν το αποικιακό σύνταγμα που προσφέρθηκε από τη βρετανική Κυβέρνηση, και που αποτελούσε ύβρη κατά της πολιτικής ωριμότητας του λαού μας και επιδίωκε την αναβολή της εθνικής αποκατάστασης της Κύπρου, η Διασκεπτική εκείνη συνέλευση διαλύθηκε αργότερα και ο ελληνικός κυπριακός λαός συνέχισε αμείωτο τον αγώνα για την ένωση του με την Ελλάδα".

Υπήρχε ωστόσο, και ένα τρίτο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ που επισυναπτόταν στο υπόμνημα του ΑΚΕΛ.